

LVI.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Lov om Tillæg til og Forandringer i Loven af 8de Marts 1856 om Tilveiebringelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Beskaffenhed.

(Udgiven af Landthingets Udvalgt den 12te Mai 1873.)

Udvalget er med Forslagsstilleren enig i Omskeligheden af, at der ved Siden af det offentlige Fattigvæsen staaer en fri Fattigunderstøttelse, som kan hjælpe værdige Trængende, forinden disse ere sunne saa dybt i Armod, at de maa søge det offentlige Fattigvæsens Hjælp. Vi tro paa den ene Side, at det ikke vilde være rigtigt, om Lovgivningen holdt sig ganske tilbage fra dette Forhold, stolende paa, at den private og frivillige Godgjørenhed vil udrette det Fornødne, men paa den anden Side erkjende vi ogsaa, at man maa vogte sig for ved Indgriben fra det Offentliges Side at svække eller hæmme den private Godgjørenhed ved at paatvinge den bestemte Former og Regler for dens Virksomhed. Derfor bør der efter Udvalgets Mening paa den ene Side stræbes hen til, at Midlerne til en fri Fattigforsørgelse og den nødvendige Organisation af en Bestyrelse skaffes tilstede paa ethvert Sted, ogsaa hvor den private Drift og Veri ikke vilde være virksom nok til at kalde en saadan til Live, men paa den anden Side bør der drages Omsorg for, at det Offentlige holder sig tilbage og ikke griber ind, hvor den private Godgjørenhed af egen Drift har organiseret sig og udfoldet en nogenlunde respektabel Virksomhed. Det første af disse Diemed naas formentlig i alt Væsentligt ved Lovforslagets Bestemmelser med de under Nr. 1, 2 og 3 foreslaaede Ændringer, hvorom nedenfor; det sidste derimod tænkes opnaaet ved Ændringsforslaget Nr. 4, hvorefter Indretningsministeriet kan tillægge en eller flere private Understøttelsesforeninger i en Kommune de i § 1 nævnte Indtægter og samtidig saa længe have de

Fattiges Kasses Virksomhed, forsaavidt vedkommende Understøttelsesforening hvert Aar godtgjor for Kommunalbestyrelsen at have anvendt af egne Midler til sin Fattigunderstøttelse mindst et ligesaa stort Beløb, som den i det foregaaende Aar har oppebaaret af de nævnte Indtægter. Paa denne Maade opnaas det, at det Offentlige kras-tig kan opmuntre den private Godgjørenhed og yde den et Bidrag, som paa mange Steder vil være til væsentlig Hjælp for den, uden at herved forbindes nogen saadan Indblanding i de private Godgjørenhedsforeningers Indretning eller Virksomhed, som kunde forekomme disse bekvæmde eller foruleiliggende.

Med Hensyn til de øvrige under Nr. 1, 2 og 3 stillede Ændringsforslag bemærkes, at Udvalget maa foreslaa, at den de Fattiges Kasse nu tilkommende Adgang til at faae Bidrag af Kommunekassen maa falde bort, hvorimod vi mene, at der hellere ad anden Veie bør søges Indtægt for de Fattiges Kasse, navnlig ved at tillægge den de i Ændringsforslaget Nr. 1 ommeldte Afgifter og de i Ændringsforslaget Nr. 2 ommeldte Bøder. Da det i det Hele taget forekommer Udvalget at være en vilkaarlig Ordning at tillægge Kommunekassen de i Ændringsforslaget Nr. 1 omhandlede Afgifter, skjønner det ikke, at Kommunerne have noget saadant Krav paa at beholde disse Indtægter, at der fra denne Side betragtet kan være Betænk- lighed ved at raade over den til Fordeel for de Fattiges Kasse, og hvad den i Ændringsforslaget Nr. 2 omtalte Bøde angaar, da ser det ikke, hvor- for Fattigkassen, altsaa i Virkeligheden Kommu-